

ת"פ (נתניה) 27535-12-22 - מדינת ישראל נ' אנה טרטיאקוב

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 27535-12-22 מדינת ישראל נ'
טרטיאקוב

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות

נגד

הנאשמת: אנה טרטיאקוב

בשם המאשימה:

בשם הנאשמת: עו"ד טלי רזניק

גזר דין

1. ביום 30.5.23 הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה (4 עבירות), לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד (2 עבירות), לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 1: ביום 6.12.22 בשעת חצות לערך הגיעה הנאשמת לחנות לממכר פירות וירקות בשוק בנתניה, המצויה בבעלותו של אדגר לואיס סטרוסבייקי (להלן: חנות 1). הנאשמת עיקמה תריס גלילה מברזל בפתח חנות 1, נכנסה פנימה, נטלה מהמקום עשרות בודדות של שקלים, ויצאה דרך הפתח שיצרה בתריס.

אישום מס' 2: ביום 2.12.22 בשעות אחה"צ הגיעה הנאשמת לחנות לממכר פירות וירקות בשוק בנתניה, המצויה בבעלותו של יוסף טוביאנה (להלן: חנות 2). הנאשמת עיקמה תריס גלילה מברזל בפתח חנות 2, נכנסה פנימה, נטלה מהמקום כ-300 ₪, שברה את התריס ויצאה מהמקום. זמן קצר

עמוד 1

לאחר מכן הגיעה הנאשמת לחנות 1, נכנסה דרך פתח בתריס, נטלה מהמקום עשרות שקלים ויצאה מהמקום.

אישום מס' 3: ביום 29.11.22 בשעה 22:20 הגיעה הנאשמת לחנות 2, עיקמה את תריס הברזל בכניסה ונכנסה פנימה. היא נטלה מהמקום סכום כסף בלתי ידוע במזומן, ויצאה דרך הפתח בתריס. בחלוף דקות אחדות הגיעה לחנות 1, עיקמה את תריס הברזל בכניסה לחנות ועזבה את המקום.

2. עובר להודאתה לפניי הופנתה הנאשמת לקבלת תסקיר התאמה לבית משפט קהילתי (החלטת כבוד הנשיא א' חן מיום 12.2.23). בתסקיר מיום 2.5.23 העריך שירות המבחן, כי הנאשמת נעדרת הבנה למורכבות מצבה, למידת התמכרותה לסמים, להיקף צרכיה ולחשיבות בטיפול אינטנסיבי. נמצא כי כוחותיה הדלים לא יאפשרו לה לצלוח את התנאים הנדרשים להליך בבית משפט קהילתי. משכך נמשך המשפט לפניי. בהמשך להודאתה הופנתה הנאשמת לקבלת תסקיר מבחן.

תסקיר מיום 26.3.24: הנאשמת בת 34, עלתה לארץ בגיל 6 עם משפחת מוצאה. היא רווקה, אם לשלוש בנות שהוצאו מחזקתה וגדלות במשפחות מאמצות, על רקע התמכרותה של הנאשמת לסמים וחוסר תפקוד הורי. הנאשמת מתגוררת עם אמה, ועובדת בניקיון חנויות בשוק בנתניה. לדבריה, עזבה את בית הספר לאחר 8 שנות לימוד, על רקע היעדר הכוונה הורית וחשיפה לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים במשפחתה. כבר בגיל 15 עשתה שימוש בסם מסוג הירואין, ומנהלת מאז אורח חיים התמכרותי, שולי והישרדותי. לנאשמת הרשעות מהשנים 2019 ו-2020 בעבירות איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית, בגינן נדונה למאסר על-תנאי וקנס. כן לחובתה הרשעה משנת 2007 מבית המשפט לנוער בגין עבירות רכוש ואלימות, בגינה נדונה למאסר בפועל למשך 18 חודשים.

הנאשמת קיבלה אחריות על מעשי העבירה העומדים בבסיס כתב האישום, וביטאה אמפתיה למתלוננים. המניע לדבריה - אורח חייה ההתמכרותי וניסיונותיה להשיג רווח כלכלי מהיר וקל למימון סמים ומזון. בשיחתה עם קצינת המבחן ביטאה הנאשמת בושה וחרטה על מעשיה. היא תיארה חיים כאוטיים, ומדבריה עלתה מצוקה רגשית קשה. קצינת המבחן הדגישה כי הנאשמת הגיעה לפגישה כשהיא תחת השפעת סמים. היא הוזמנה למתן בדיקת שתן לאיתור שרידי סם, אך לא התייצבה. קצינת המבחן הציעה לנאשמת להשתתף בהליך גמילה אינטנסיבי, שראשיתו באשפוזית לגמילה פיזית, והמשכו בשיקום ממושך בקהילה. הנאשמת הביעה תחילה הסכמתה לגמילה פיזית, אך בחלוף כשבוע שינתה את דעתה, והייתה נכונה אך לגמילה במרכז יום לתקופה בת חודש ימים, בטענה כי היא חוששת לאמה שתישאר לבדה. סופו של תסקיר - לנוכח נזקקות בולטת של הנאשמת המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון בשלושה חודשים, ובלבד שהנאשמת תודיע על הסכמתה להשתלב באשפוזית. לחלופין, המליצה לגזור עליה ענישה צופה פני עתיד.

3. לדיון הבא (3.4.24) לא התייצבה הנאשמת, אשר ניתקה את הקשר עם באת כוחה. משכך הוצא נגדה צו הבאה. בדיון מיום 5.5.24 ביקשה הנאשמת הזדמנות להשתלב באשפוזית. המאשימה לא התנגדה, אך ביקשה להפנותה במקביל לממונה על עבודות שירות. הנאשמת לא התייצבה לראיון לפני

הממונה (הודעה מיום 10.6.24).

תסקיר מיום 20.6.24: ביום 19.5.24 נקלטה הנאשמת באשפוזית "לצדך", אך בחלוף יומיים בלבד הוחלט על הפסקת הטיפול, על רקע קשיי הסתגלות של הנאשמת ויחסה התוקפני לנשות הצוות ולמאושפזות. בשיחה עם קצינת המבחן התקשתה הנאשמת לקבל אחריות על התנהגותה, והטיחה טענות בצוות המסגרת. בצד זאת, ביטאה רצון להשתלב באשפוזית אחרת, ובהמשך הודיעה כי היא צפויה להיקלט לגמילה פיזית באשפוזית בבית החולים "קריית שלמה". שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים נוספים, כדי ללוות את הנאשמת בתהליך הגמילה הפיזית, ולהציע לה להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח.

4. בהחלטה מיום 23.6.24 נעתרתי לבקשת ההגנה, הפניתי את הנאשמת לקבלת תסקיר משלים, ונתתי בידה הזדמנות נוספת להיפגש עם הממונה על עבודות שירות. ברם, ביום 22.7.24 נמסר כי הנאשמת לא התייצבה לפני הממונה גם בפעם השנייה.

תסקיר מיום 12.9.24: ביום 4.7.24 נקלטה הנאשמת באשפוזית לגמילה פיזית בבית החולים "קריית שלמה", אך בחלוף ארבעה ימים בלבד עזבה על דעת עצמה. טרם קליטתה באשפוזית עדכנה הנאשמת את שירות המבחן, כי הטלפון שלה נשבר. ניסיונות ליצור עמה קשר עלו בתוהו. קצינת המבחן שוחחה עם אמה של הנאשמת, שהתחייבה לבקש מהנאשמת לעמוד בקשר עם שירות המבחן. רק בחלוף כחודשיים, ביום 9.9.24, עלה בידי קצינת המבחן לשוחח עם הנאשמת (בסיוע האם). הנאשמת סיפרה כי החליטה לעזוב את האשפוזית כיוון שהתקשתה לעמוד בתנאי המקום. לדבריה, היא ממשיכה לעבוד בניקיון בשוק בנתניה, ושוללת שימוש בחומרים פסיכואקטיביים פרט למדבקות "פנטה", שמקבלת לטענתה במרשם רופא. בהתחשב בהזדמנויות הרבות שניתנו לנאשמת, התחזקה קצינת המבחן בדעתה באשר לחולשת כוחותיה של הנאשמת ולחוסר יכולתה בעת הנוכחית להשתלב בהליך טיפולי לו היא כה זקוקה. משכך שבה על המלצתה לגזור על הנאשמת ענישה צופה פני עתיד.

5. לאחר דחיות בשמיעת הטיעונים לעונש, הן לבקשת ההגנה והן בהמשך לפניית הממונה על עבודות שירות, כדי לאפשר לנאשמת להתייצב לפניו פעם נוספת (לא התייצבה גם בפעם השלישית - הודעה מיום 7.10.24), נשמעו ביום 3.12.24 טיעוני הצדדים. לא למותר להזכיר כי בדיון שהתקיים שבועיים קודם לכן (19.11.24) הצעתי לנאשמת עוד הזדמנות לרצות עונשה בעבודות שירות, אלא שלטענתה, מצבה הבריאותי לא יאפשר לה לעשות זאת (זאת בסתירה לכך שפרנסתה מעבודה פיזית בניקיון).

6. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, החזרתיות במעשיה של הנאשמת, ופער הזמנים הקצר בין האירועים. שווי הרכוש שנגנב נמוך אמנם, והעבירות אינן מתוחכמות, אך הנאשמת הסבה נזק מוחשי לחנויות עצמן. ב"כ המאשימה הכירה, בהגינותה, בכך ש"נסיבות ביצוע העבירות הן מן הרף הנמוך ביותר: ללא שותפים, ללא עזרים, אופייני לעבריינות רחוב". מנגד, נוסף על הנזק הכספי למתלוננים, ביצוען החוזר של העבירות מהווה מטרד ופוגע בפרטיותם. כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך

שהנאשמת ביצעה את מעשיה באופן מתוכנן. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע מתחם עונש כולל בין 15-32 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש בתוך המתחם - סקרה את נתוניה של הנאשמת, כפי שעולים מתסקירי המבחן, עמדה על נסיבות חייה המורכבות, התמכרותה הממושכת לסמים, המצויה ברקע לביצוע העבירות, על ההזדמנויות המרובות שניתנו לה כדי להשתלב בהליך טיפולי, ועל התנהגותה, כשפעם אחר פעם דחתה את היד שהושטה לעזרתה. הוגש גיליון רישום פלילי (עת/1) ממנו עולה כי לנאשמת שלוש הרשעות, כפי שנסקרו לעיל. סופו של דיון ביקשה לגזור על הנאשמת 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה, מאסר על-תנאי, פיצוי לנפגעי העבירה והתחייבות.

7. ב"כ הנאשמת הביעה בפתח טיעוניה את פליאתה על עתירתה העונשית של המאשימה למאסר ממושך בפועל, בהתחשב בכך שהמדינה היא שביקשה לראשונה להפנות את הנאשמת לממונה על עבודות שירות (דיון מיום 5.5.24). בדומה למאשימה, גם ההגנה טענה כי עבירות הרכוש שביצעה הנאשמת מצויות ברף נמוך מאוד. אשר לנסיבותיה של הנאשמת - זו מכורה לסמים קשים יותר ממחצית חייה, אלא שבניגוד לעמדת המאשימה, הנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן, וביצעה מאמצים להשתלב בגמילה, אך למרבה הצער דרכה לא צלחה. חייה מגלמים ניסיונות הישרדות מתמשכים של מי שגורלה לא שפר עליה: "זה תיק של עליבות ותו לא". חרף מצבה, מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום, לא שבה הנאשמת לסורה. היא מתגוררת עם אמה, עובדת בשוק בניקיון, ומקבלת טיפול תרופתי במדבקות פנטה. לשיטת ההגנה, גזירת עונש מאסר בפועל לא תיטיב עם הנאשמת, ואיננה מתיישבת עם האינטרס הציבורי. ב"כ הנאשמת ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, היינו, להסתפק בענישה צופה פני עתיד בצד מרכיבים נלווים, גם אם הדבר מצריך חריגה ממתחם העונש ההולם, למצער משיקולי צדק. לתמיכה בטענתה הגישה אסופת פסקי דין, לרבות באשר לצורך להבחין בין גברים לנשים בכל הקשור בכליאתן מאחורי סורג ובריח, כך שהיחס המקל כלפי נשים מוצדק ומתיישב עם מאפייניהן השונים וצורכיהן הייחודיים (בש"פ 5693/16 זגה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.7.2016)).

דברי הנאשמת יובאו במלואם: "אני רוצה עוד הזדמנות ללכת לאשפוזית במקום שישפטו אותי לבית סוהר. אני רוצה אשפוזית במרכז יום במקום מאסר. אני לא רוצה מקום סגור. אני רוצה ללכת ולחזור כל יום הביתה בגלל אמא שלי. מרכז יום זה אחרי אשפוזית של חודש ימים. אח"כ שנה לבית חוסן".

דיון

8. הארכת קמעה בסקירת העבירות, מהלך המשפט, נתוניה של הנאשמת וטיעוני הצדדים, באופן שמאפשר לצמצם בשלב ההכרעה. דומה שאין חולק על כך שמעשיה של הנאשמת מגלמים עבריינות רחוב בסיסית - נרקומנית התרה אחר מספר שקלים לצורך רכישת מנת סם, ומבצעת עבירות רכוש קלות לביצוע בסביבתה הקרובה. היא פועלת לבדה, ללא הסתייעות בכלי משחית, ללא תחכום, ובניגוד לטענת המאשימה - אף ללא תכנון מוקדם. חזרתה לאותם בתי עסק אליהם פרצה, מתיישבת עם

הימצאותם בסביבתה המוכרת, ועם הפשטות בה הצליחה להיכנס אליהם. אשר לערכים המוגנים שנפגעו, ב"כ המאשימה היטיבה לפרטם: הטרדתם של נפגעי העבירה, תוך פגיעה בקניינם ובפרטיותם. הסכומים שנגנבו זעומים אמנם, אך הפגיעה בכיסם של המתלוננים מתבטאת גם בנזק שגרמה הנאשמת לתריסי הגלילה בכניסה לחנויותיהם. אילו נדרשתי לקביעת מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים, נכון היה לקובעם בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל. בהינתן עתירתם המשותפת (והמוצדקת) של הצדדים לקבוע מתחם עונש כולל, החלטתי להעמידו בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. ראו ת"פ (נתניה) 1046-10-23 מדינת ישראל נ' טוביאנה (23.1.24; לא פורסם). עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים, אך אלו פחות רלוונטיים לקביעת המתחם.

9. ב"כ הנאשמת ביקשה להתחשב התחשבות יתרה בנסיבות חייה של הנאשמת, ומטעם זה לחרוג לקולה מהמתחם משיקולי צדק (בהגינותה, לא טענה שהנאשמת ראויה להקלה משיקולי שיקום), והציגה מספר פסקי דין המתיישבים, לשיטתה, עם עתירתה. אין בידי להיעתר לבקשה. חריגה משיקולי צדק תתאפשר במקרים חריגים ונדירים, שעניינה של הנאשמת אינו בא בגדרם. אין חולק על כך שלפנינו אישה צעירה ומסכנה, אשר גורלה לא שפר עליה, והיא מוצאת עצמה חיה את חייה בשולי החברה, כנרקומנית המכורה לסמים מזה שנים רבות. לחובתה הרשעות קודמות רלוונטיות, ובהיותה קטינה הספיקה לרצות עונש מאסר ממושך. לזכותה - ניכר כי מאז התמתנו דרכיה, כשפרט למעשים עליהם היא נותנת עתה את הדין, הסתכמו הרשעותיה בשנים האחרונות בעבירות איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית. במהלך ניהול המשפט נעשו ניסיונות רבים לסייע לנאשמת, מתוך כוונה למנף את ההליך הפלילי לצורך שינוי באורחות חייה - החל בבדיקת התאמתה לבית המשפט הקהילתי, המשך בהפנייתה למרכזי גמילה מסמים, וכלה במאמצים חוזרים ונשנים לאפשר לנאשמת לרצות את עונשה בדרך של עבודות שירות. למרבה הצער, הנאשמת הדפה שוב ושוב את ידיהם של כל הגורמים שהתגייסו כדי לסייע לה. רצונה - כבודה. הנאשמת לא הותירה לבית המשפט ברירה, אלא לגזור את עונשה למאסר ממש - מאחורי סורג ובריה. כולי תקווה כי בין כותלי בית המאסר תצליח לאזור כוחות ולהתנקות מסמים, וחזקה על הגורמים הטיפוליים בשב"ס כי לא יחסכו במאמצים כדי לתמוך בה ולסייע לה.

10. סוף דבר, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרה מיום 12.12.22 עד יום 22.12.22.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשעה או כל עבירת רכוש, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.

ג. פיצויים בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (עדי תביעה מס' 1 ו-2). הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.25 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

מוסבר לנאשמת כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

· כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

· במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

על מנת לאפשר לנאשמת להשתתף במיין מוקדם של שב"ס, ובהתחשב בכך שהנאשמת מנהלת את משפטה כשהיא משוחררת בתנאים, מצאתי לאפשר דחיית תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, בכפוף לכך שתנאים בהם נתונה הנאשמת יחולו עד התייצבותה לריצוי עונשה. ערביות שניתנו תעמודנה בתוקפן בהתאם. הנאשמת תתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליה ביום 9.2.25 עד השעה 10:00 בבית הסוהר "נווה תרצה", או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.